

→ samolubny

przymiotnik | *samolubny* - liczba pojedyncza, mianownik; o człowieku

selfish

Michał jest samolubny, nie liczy się z potrzebami innych.

	I.poj.	I.mn.
mianownik	samolubny	samolubni
dopełniacz	samolubnego	samolubnych
celownik	samolubnemu	samolubnym
biernik	samolubnego	samolubnych
narzędnik	samolubnym	samolubnymi
miejscownik	samolubnym	samolubnych
wołacz	samolubny	samolubni

	I.poj.	I.mn.
mianownik	samolubna	samolubne
dopełniacz	samolubnej	samolubnych
celownik	samolubnej	samolubnym
biernik	samolubną	samolubne
narzędnik	samolubną	samolubnymi
miejscownik	samolubnej	samolubnych
wołacz	samolubna	samolubne

	I.poj.	I.mn.
mianownik	samolubne	samolubne
dopełniacz	samolubnego	samolubnych
celownik	samolubnemu	samolubnym
biernik	samolubne	samolubne
narzędnik	samolubnym	samolubnymi
miejscownik	samolubnym	samolubnych
wołacz	samolubne	samolubne

